

kolom“ v zlatni Pragi, pa mu to tudi pri tej priči naznanil po telegrafu. Ker vsako drugo saboto zimski čas bodo napravili „Sokoli“ tako zabavo, bo tedaj kratkočasnih večernic še mnogo. Pri odhodu iz vesele družbe pa je vsacemu po ušesih zvonila prelepa Slomšekova pesmica „Veselja dom“ — in na vprašanje: „Preljubo veselje, oj, kje si doma?“ — mu je pač pesmica odgovarjala: „Le tukaj, le tukaj je pravo veselje doma!“

— V nedeljo ob 8. uri zvečer, je „beseda“ v čitavnici. Samospev, čveterospev in zbor (slavna česka „Kovaška“) stojijo na programu; potem bo priljubljeni orchester vvedil kratkočasno gledišno igro „Snubači“, poslovenjeno po gosp. Zabukovcu. Veselega večera smo tedaj zopet gotovi. Zato pa tudi ni čuda, da čedalje več udov pristopa k čitavnici, kjer se tako očitno kaže „Intelligenz“ ne samo med poslušavci, temuč tudi pri osnovi njenih zabav.

— (*Pobérki iz različnih časnikov in brošúr.*) Dopis iz Maribora v poslednjem „Ost u. West“ dobro zavrača dopis iz Ljubljane, ki smo ga čitali v 7. listu o tem, naj bi slovenski pisatelji o viši literaturi zapustili slovenščino in pisali hrvaški-srbski. Že gospod Levstik je v „Naprej-i“ ravno to stvar razjasnoval tako temeljito in obširno, da ni bolje mogoče, in je dokazal, da kaj tacega tudi bratje naši na jugu želeči ne morejo, ako pomislijo, da brez omikanega naroda je vsaka dežela to, kar je truplo brez duše; narod pa se — kar je že do zobca spričano — omikati dá le v maternem svojem jeziku, in omika naroda terja kaj več kot samih preprostih bukvic. „Novice“ se zdaj niso spustile v to pravdo, ker so jo obdelovale že pred mnogimi leti. Tudi danes je ne ponavljajo ter samo to pravijo: naj gospodje, ktere navdaja ona sicer národna pa v svojih konsekvencijah premalo prevdarjena ideja, kar naravnost začno svoje knjige izdajati v hrvaško-srbskem jeziku; skušnja bo učila, ali se jim bo potrdila prislovica naša: „kdor ne vaga, je brez blaga.“ Dokler nimamo vsi Slovani zaželjenega edinega književnega jezika, kakor ga imajo Nemci in drugi narodi, naj lika vsako slovansko koleno svoje narečje, pa se vsak vsakemu bliža toliko, da narečje ne postane nerazumljivo svojemu narodu. To so bile in so še danes naše misli. — Poslednji list „Mittheil. des histor. Vereins für Krain“ priobčuje dr. Etb. Costatov „posmrtnico Jakobu Grimu“ (*Nachruf an Jakob Grimm*), ktereга smrt — 20. sept. l. l. — so omenile tudi „Novice“. V malo črticah z gorečo besedo popisuje gosp. doktor neprecenljive zasluge pokojnega Grima za nemški jezik in nemško slovstvo. Visokoučeni jezikoslovec pa nikakor ni ostal samo pri nemškem jeziku; seznanil se je tudi s slovanskimi jeziki (s srbskim, ruskim, poljskim, českim, slovenskim) in po vseh teh študijah je Slovanom na hvalo izrekel v 2. delu „zgodovine nemškega jezika“ téle pomenljive besede: „Naš nemški jezik — in to je vseh mojih preiskav izid — se životno najbliže sklepa s slovanskim in litovskim.“ — Da bi pač — zakličemo tudi mi tebi „velikemu možaku“ — mnogo tacih Nemcev bilo; kaka lepa vzajemnost bi kraljevala med Slovani in Nemci! Al z lučjo išči takih možakov.

Novičar iz domačih in ptujih dežel.

O zbornici gosposki državne zbornice nimamo iz preteklega tedna celó nič, o zbornici poslancev pa le to povedati, da je odločila državne stroške za rudarstvo, dнарne kovine, bogočastje, državno svetovavstvo in zemljišno odvezo, in da je sklenila, naj državna dnarnica početnikom levovsko-černoviške železnice zagotovi poldrugi milijon gold. čistega dohodka na leto. Pri stro-

ških za „staatsrath“ sta poslanca Berger in Schindler ostro pretresala to svetovavstvo, češ, da v ustavni državi nikakor ni na pravem mestu; državni minister pa ga je branil močno, rekši, da razmere njegove do ministerstva niso takoršne, kakor sta rekla govornika. Dr. Berger je vprašanje zastavil ministerstvu: ali ga ni volja še temu zboru predložiti postavo o razglaševanju deželnih postav. Ministerstvo še ni odgovorilo na to vprašanje, kakor tudi na uno ne zastran Schleswig-Holsteina. — Gotovo je neki, da 19. dne t. m. se konča državni zbor. Kako malo je dovršil vse tri leta, sta z odkritosrčno besedo v seji 25. nov. povedala sama poslanca dr. Berger in dr. Schindler, ko je bilo posvetovanje o stroških za „staatsrath.“ — Še ni gotovo, ali Njih Veličanstvo cesar gré na Ogersko ali ne. — Ruski veliki knez Konstantin je s svojo gospó in svojimi otroci 23. nov. prišel na Dunaj. Cesar so ga sprejeli z največo slavo, njemu na čast napravljajo velike love itd. Kdaj zapustí Dunaj, ni še znano. — Dvorni kancelar Mažuranić je vse velike župane hrvaške k sebi poklical na Dunaj. Vsi so prišli razun oseškega. Po več ur na dan se neki posvetujejo, pa nič prav se ne vé o čem, ker neka skrivnostna temnava dosihmal pokriva pomenke tega zbora. Da gré tudi za deželni in državni zbor, je neki gotovo, — al kaj in kako, še ni prišlo na beli dan. — Svetli škof Strossmajer, ki je po svojem potovanju na Nemško zopet prišel na Dunaj, je 24. nov. podal se v Diakovo. — Gosp. L. Leskovcu ki je bil kot prestavljavec nekega sestavka iz laškega časnika o tiskarni tožbi „Ost u. West-a“ obsojen, so presvitli cesar odpustili vse pravne nasledke te obsodbe. — Od prvega dneva tega mesca veljajo za pisma samo nove marke; s pismi s staro marko se ravná tako, kakor da ne bi bila poštnina za nje plačana. — O razstavah najimenoitniši mož, vitez W. Schwarz, je tistim, ki na vrat na nos hočejo na Dunaji razstavo leta 1866 imeti, resnico povedal v zboru obrtnijskega društva, rekši, da to ne more biti že leta 1866, ako hočemo, da se razstava za Avstrijo častno dožene. 5 do 6 milijonov gold. najmanj bo stroškov — kje pa je denar pri naši revšini? Lahko je vpiti „le razstavo, le razstavo!“ takim, ki ne dajo vinarja, pa tudi nič ne delajo zraven. — Grozno vré po vsi Nemčii zavoljo Schleswig-Holsteincev; agitacija za národne njih pravice, ktere znajo „nationalvereinlerji“ — kakor „W. Lloyd“ pravi — krepko braniti, kadar veljá Nemca, je tako do vrhunca prikipela, da ne bo konca brez vojske, na katero se danska vlada že pripravlja, za katero pa tudi različne nemške stranke hočejo nabirati denarja, orožja in bojnikov. Kako pa so se vstopile druge vlade o tej homatii? Angleška vlada se močno poteguje za dansko vlado in ji je obljubila, ako bo treba, še bojnih ladij; ruska je tudi za-njo; avstrijski in pruski pa je tudi londonski protokol še podlaga; Napoleon pa se dober kaže Nemcem; večina srednjih in manjših nemških vlad je tudi za Schleswig-Holstein. Tako je zdaj zamotana ta stvar. — Ker se je angleška vlada naravnost, toda zlo prijazno, odpovedala kongresu, pa tudi Avstrijo, Rusijo in Prusijo ni volja brez pogoja priti v zbor, je cesar Napoleon zlo nevoljen. To nevoljo je razodel „Constitutionell“, ki je mrmral te dni te-le pomenljive besede: „Ako čez Evropo pridejo hude homatije, kar je verjetno, bo odgovornost zadela tiste, ki so delo mirú in sprave odbacnili od sebe.“ Vsaki dan se pričakuje neka brošura „Napoleon III. in kongres“, ktera bo razodela zahteve Napoleonove. — Poljski punt se čedalje bolj razširja, tako, da bode pretrpel zimo. — Ažijo srebra 21.